KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed academic journal
e-ISSN: 2456-5148
Vol. 12, No. 03 (2026) 12

களஞ்சியம்
Peer-reviewed · Open access · Google Scholar
Crossref DOI · SJIF Imapact Factor 3.5 · Quarterly
Online@: ngmtamil.in
DOI: 10.63300/kalanjiyam.v12i03.4

ARTICLES

மயில் — சமயக் குறியீடும் சாஸ்திரப் பொருளும்

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் மயிலின் குறியீட்டுப் பொருளும் தமிழ்ச் சமயப் பண்பாட்டில் அதன் இடமும் — ஓர் ஒப்பீட்டு ஆய்வு

The Peacock — Religious Symbol and Shastric Meaning

The Symbolic Meaning of the Peacock in Pancha Pakshi Shastra and Its Place in Tamil Religious Culture — A Comparative Study

Kavitha N. M.[1,*] iD, Ramachandran M.[2] iD, Srinivasan V.C.[3] iD

[1] Assistant Professor, Department of Tamil, Vellalar College for Women (Autonomous), Thindal, Erode
[2] Associate Professor, Department of Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode
[3] Administrative Officer, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode
***Corresponding author:** Kavitha N. M., smpkavitha@gmail.com
ORCID iD: Kavitha N. M. https://orcid.org/0009-0005-9683-3860 · Ramachandran M. https://orcid.org/0009-0000-3815-4580 · Srinivasan V.C. https://orcid.org/0009-0008-9926-7982

ARTICLE INFO

Article history
Received: 20 October 2026
Published: 23 October 2026

Peer review
Double-blind peer review

Keywords
peacock
Pancha Pakshi Shastra
five activities (aindhozhil)
Murugan worship
Kurinji landscape
Kandapuranam
semiotics
Siddhar tradition
comparative study

ABSTRACT

This study concludes that the same peacock takes on three different meanings in three traditions, and that although there is no direct textual link between the three, there is an indirect harmony that grows out of a shared cultural ground.

In Pancha Pakshi Shastra the peacock is a unit of time reckoning. It serves as the name of a group of stars and as a state of energy that moves through the cycle of the five activities: ruling, eating, walking, sleeping and dying. In Sangam literature the peacock is a characteristic element of the Kurinji landscape and a simile for a woman's grace and the joy of the rainy season. In the tradition of Murugan worship, especially in the Kandapuranam and the songs of Arunagirinathar, it becomes a symbol of the soul whose ego has been subdued and the mount of the god. The study uses comparative, historical and semiotic approaches, reading together the structure of the Pancha Pakshi texts, evidence from Sangam and Bhakti literature, and mythological narratives. The Kandapuranam story in which Surapadman is split in two and becomes the peacock and the cock shows that two of the five Pancha Pakshi birds are linked with Murugan; this is the main point where the two traditions meet. The link, however, exists only at the level of narrative: Murugan has no place in the shastra's method of calculation. The study also makes clear that although the term "aindhozhil" (five activities) is used in both Pancha Pakshi and Saiva Siddhanta, the two are different conceptual systems.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஒரே மயில், மூன்று மரபுகளில் மூன்று வேறுபட்ட பொருள்களைப் பெறுகிறது என்பதும், அம்மூன்றுக்கும் இடையே நேரடி நூல்வழித் தொடர்பு இல்லை; ஆனால் பொதுவான பண்பாட்டு நிலத்திலிருந்து எழுந்த மறைமுக ஒத்திசைவு உண்டு என்பதும் இவ்வாய்வின் முடிவு.

© 2026 The Author(s) · CC BY 4.0 · OPEN ACCESS

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் மயில் ஒரு காலக்கணிப்பு அலகு. அது நட்சத்திரக் குழுவின் பெயராகவும், அரசு, ஊண், நடை, துயில், சாவு என்னும் ஐந்தொழில் சுழற்சியில் இயங்கும் ஆற்றல் நிலையாகவும் செயல்படுகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் மயில் குறிஞ்சித் திணையின் கருப்பொருள்; பெண்ணின் சாயலுக்கும் மழைக்கால மகிழ்ச்சிக்கும் உவமை. முருக வழிபாட்டு மரபில், குறிப்பாகக் கந்தபுராணத்திலும் அருணகிரிநாதர் பாடல்களிலும், மயில் ஆணவம் அடங்கிய ஆன்மாவின் குறியீடாகவும் இறைவனின் ஊர்தியாகவும் மாறுகிறது. இவ்வாய்வு ஒப்பீட்டு, வரலாற்று, குறியீட்டியல் அணுகுமுறைகளைப் பயன்படுத்துகிறது. பஞ்சபட்சி நூல்களின் அமைப்பு, சங்க மற்றும் பக்தி இலக்கியச் சான்றுகள், புராணக் கதையாடல்கள் ஆகியவற்றை ஒருங்கே வைத்து ஆராய்கிறது. சூரபதுமன் பிளவுபட்டு மயிலும் சேவலும் ஆனான் என்னும் கந்தபுராணக் கதை, பஞ்சபட்சியின் ஐந்து பறவைகளில் இரண்டு முருகனோடு இணைந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது. இதுவே இரு மரபுகளும் சந்திக்கும் முக்கியப் புள்ளி. எனினும் இவ்விணைவு கதையாடல் மட்டத்திலானது; சாஸ்திரக் கணிப்பு முறையில் முருகனுக்கு எவ்விடமும் இல்லை. "ஐந்தொழில்" என்னும் சொல் பஞ்சபட்சியிலும் சைவ சித்தாந்தத்திலும் வழங்கினாலும், இரண்டும் வேறுவேறு கருத்தமைப்புகள் என்பதையும் இவ்வாய்வு தெளிவுபடுத்துகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: மயில்; பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம்; ஐந்தொழில்; முருக வழிபாடு; குறிஞ்சித் திணை; கந்தபுராணம்; குறியீட்டியல்; சித்தர் மரபு; ஒப்பீட்டு ஆய்வு

How to cite this article: N. M., K., M., R., & V.C., S. (2026). The Peacock — Religious Symbol and Shastric Meaning. *KALANJIYAM – International Journal of Tamil Studies*, *12*(03), 95–122. https://doi.org/10.63300/kalanjiyam.v12i03.4
Copyright and licence: © 2026 The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International License (CC BY 4.0), which permits unrestricted use, distribution and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

1. முன்னுரை

1.1 ஆய்வுப் பின்னணி

தமிழர் வாழ்வில் மயில் ஒரு பறவையாக மட்டும் இருந்ததில்லை. மலைநிலக் காட்சியின் அடையாளமாக, அழகின் அளவுகோலாக, கடவுளின் ஊர்தியாக, காலம் கணிக்கும் சாஸ்திரத்தின் அலகாக எனப் பல தளங்களில் அது இடம்பெற்றுள்ளது. இந்தியா 1963-இல் மயிலைத் தேசியப் பறவையாக அறிவித்ததும் இந்த நீண்ட பண்பாட்டு மதிப்பின் தொடர்ச்சியே. ஆயினும், மயில் பற்றிய ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் ஒரு மரபுக்குள்ளேயே நின்றுவிடுகின்றன. இலக்கிய ஆய்வாளர்கள் சங்கப் படிமங்களையும், சமய ஆய்வாளர்கள் முருக வழிபாட்டையும், சோதிட நூலார் பஞ்சபட்சிக் கணிப்பையும் தனித்தனியே பேசுகின்றனர். ஒரே பறவை இம்மூன்று மரபுகளிலும் பெறும் பொருள்களை அருகருகே வைத்து ஒப்பிடும் முயற்சி அரிது.

1.2 ஆய்வுச் சிக்கல்

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் பெரும்பாலும் "தமிழ்ச் சித்தர் மரபின் நூல்" என அறியப்படுகிறது. முருக வழிபாடும் தமிழ்ச் சமயப் பண்பாட்டின் மையம். எனவே, "பஞ்சபட்சியில் மயிலுக்கு முதன்மை இருப்பது முருகனின் மயிலால்தானா?" என்னும் கேள்வி இயல்பாக எழுகிறது. பிரபல எழுத்துகளில் இவ்விரண்டும் எவ்விதச் சான்றுமின்றி இணைத்துப் பேசப்படுவதும் உண்டு. இவ்விணைப்பு ஆதாரபூர்வமானதா, அல்லது பின்னாளைய விளக்கமா என்பதே இவ்வாய்வின் மையச் சிக்கல்.

1.3 ஆய்வு நோக்கங்கள்

1. பஞ்சபட்சி நூல்களில் மயிலுக்குரிய இடம், பணி, பொருள் ஆகியவற்றை விளக்குதல்.
2. சங்கம் முதல் பக்தி இலக்கியம் வரையிலான மயில் படிமங்களை வகைப்படுத்துதல்.
3. முருக வழிபாட்டில் மயில் பெறும் சமயக் குறியீட்டுப் பொருளை ஆராய்தல்.
4. பஞ்சபட்சி ஐந்தொழிலையும் சைவ சித்தாந்த ஐந்தொழிலையும் வேறுபடுத்திக் காட்டுதல்.
5. மூன்று மரபுகளுக்கிடையே நேரடித் தொடர்பு உண்டா என்பதைச் சான்றுகளுடன் மதிப்பிடுதல்.

1.4 கருதுகோள்

பஞ்சபட்சி மயிலும் முருக மயிலும் ஒரே பண்பாட்டு நிலத்தில் வளர்ந்தவை; ஆனால் இரண்டும் வேறுவேறு அறிவுத் தேவைகளுக்கு (காலக்கணிப்பு / வழிபாட்டு அனுபவம்) உருவானவை. ஆகவே அவற்றுக்கிடையே நேரடி நூல்வழித் தொடர்பு இல்லை; பெயர்ப் பொதுமையும் கதையாடல் ஒத்திசைவும் மட்டுமே உண்டு.

1.5 ஆய்வு முறை

- **ஒப்பீட்டு முறை:** மூன்று மரபுகளிலும் மயிலின் பணி, பொருள், சூழல் ஆகியவற்றை ஒரே அளவுகோலில் ஒப்பிடுதல்.
- **வரலாற்று முறை:** ஒவ்வொரு சான்றின் காலத்தையும் கணக்கில் கொண்டு, எது முந்தையது, எது பிந்தையது என வரிசைப்படுத்துதல்.
- **குறியீட்டியல் முறை:** மயில் எதைச் சுட்டுகிறது, எந்தச் சூழலில், யாருக்கு என்னும் மூன்று வினாக்களால் பொருளை விரித்தல்.
- **சான்று மதிப்பீடு:** முதன்மைச் சான்றுகள் (மூல நூல்கள், ஓலைச்சுவடிகள்), இரண்டாம்நிலைச் சான்றுகள் (உரைகள், நவீன விளக்கங்கள்) ஆகியவற்றை வேறுபடுத்துதல்.

1.6 ஆய்வு எல்லை

இவ்வாய்வு தமிழ் மரபுகளை மையமாகக் கொள்கிறது. வட இந்தியச் சரசுவதி மயில், கிருஷ்ணனின் மயிற்பீலி போன்றவை ஒப்பீட்டுக்காக மட்டும் சுட்டப்படுகின்றன. பஞ்சபட்சிக் கணிப்பின் சோதிடச் செல்லுபடித்தன்மையை இவ்வாய்வு மதிப்பிடவில்லை; அதை ஒரு பண்பாட்டு அறிவமைப்பாக மட்டுமே அணுகுகிறது.

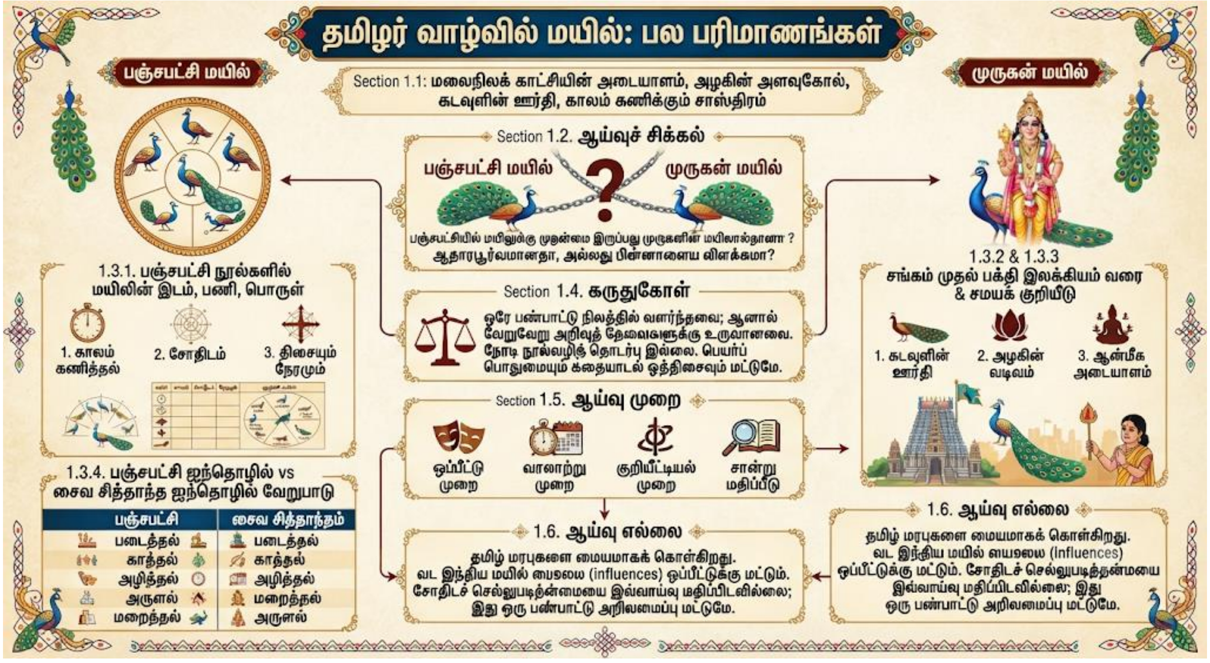

Fig 1: தமிழர் வாழ்வில் மயில்: பல பரிமாணங்கள்

இப்படம் தமிழர் பண்பாட்டில் மயிலின் பல்வேறு பரிமாணங்களை ஆராய்கிறது. பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் உள்ள மயிலுக்கும், முருக வழிபாட்டில் உள்ள மயிலுக்கும் இடையே நேரடித் தொடர்பு உள்ளதா என்ற ஆய்வுக் சிக்கலை இது எழுப்புகிறது. மேலும், இவ்வாய்வின் நோக்கங்கள், கருதுகோள், ஒப்பீட்டு முறைகள் மற்றும் எல்லைகளைத் தெளிவாக விளக்குகிறது.

2. பஞ்சபட்சி நூல்களில் மயில்

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் மயில் ஒரு தெய்வமோ உவமையோ அல்ல; அது காலத்தையும் மனித ஆற்றலையும் அளக்கும் ஒரு கணிப்பு அலகு.

2.1 நூல் மரபும் மூலங்களும்

பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் தென்னிந்தியச் சோதிடர்களிடையே, குறிப்பாகத் தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும், பரவலாக வழங்கிய பறவைக் குறிகாண் முறை. இதன் சமஸ்கிருத நூல் அகத்திய முனிவருக்கு உரியதாகக் கூறப்படுகிறது. சிவராம பதி பதிப்பித்த "பஞ்சபக்ஷி ப்ரச்னம்" என்னும் ஆய்வுப் பதிப்பு 1906-இல் வெளியானது; தமிழ் வடிவங்களும் உண்டு.

தமிழ் மரபில் இந்நூல் ஓலைச்சுவடிகளாகவே பெரிதும் பரவியது. புதுச்சேரி பிரெஞ்சு நிறுவனத்தின் (IFP) சுவடித் தொகுப்பில் உள்ள 19-ஆம் நூற்றாண்டுச் சுவடி ஒன்று 27 ஏடுகளைக் கொண்ட முழுமையான நூல். அது சோதிடத்தின் ஒரு பிரிவான ஆருடத்தைப் பேசுகிறது. ஆந்தை, வல்லூறு, மயில், காகம், கோழி ஆகிய ஐந்து பறவைகளைக் கொண்டு நோயின் போக்கைக் கணிக்கவும் நற்காரியங்களுக்கு நல்ல நேரம் பார்க்கவும் அது பயன்பட்டதாக அச்சுவடிக் குறிப்பு கூறுகிறது.

இச்சான்று இரண்டு செய்திகளை உறுதிப்படுத்துகிறது. ஒன்று, பஞ்சபட்சி ஒரு வாழும் நாட்டார் அறிவாக இருந்தது. இரண்டு, அது சித்த மருத்துவக் கணிப்போடும் பிணைந்திருந்தது. பாளையங்கோட்டை அரசு சித்த மருத்துவக் கல்லூரியில் நீரிழிவு நோயாளிகளிடம் பஞ்சபட்சி முறையைச் சோதித்த மருத்துவ ஆய்வு ஒன்றும் வெளியாகியுள்ளது (Rakulini et al., 2020).

2.2 ஐந்து பறவைகளும் மயிலின் இடமும்

இம்முறையில் 27 நட்சத்திரங்கள் ஐந்து பறவைகளின் பெயரால் ஐந்து குழுக்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன: வல்லூறு, ஆந்தை, காகம், கோழி, மயில். ஒருவரின் பிறந்த நட்சத்திரமும், பிறந்தபோதைய பக்கமும் (வளர்பிறை / தேய்பிறை) சேர்ந்து அவருடைய "பிறவிப் பட்சி"யைத் தீர்மானிக்கின்றன.

பரவலாக வழங்கும் பகுப்பில், வளர்பிறையில் பறவைகள் வல்லூறு முதல் மயில் வரை நட்சத்திர வரிசையில் அமைகின்றன; மயில் இறுதிக் குழுவான ரேவதியை ஒட்டிய நட்சத்திரங்களுக்கு உரியதாகிறது. தேய்பிறையில் இவ்வரிசை தலைகீழாகி, மயில் முதற்குழுவாகிறது. குழுக்களின் எல்லைகள் பதிப்புக்குப் பதிப்பு சற்று மாறுபடுகின்றன; எனவே இவ்வாய்வு குறிப்பிட்ட நட்சத்திர எல்லைகளை வரையறையாகக் கொள்ளவில்லை.

கவனிக்க வேண்டியது: வளர்பிறையில் இறுதியும் தேய்பிறையில் முதலுமாக மயில் நிற்பது, அதை ஒரு சுழற்சியின் திருப்புமுனையாக ஆக்குகிறது. ஒரு பக்கம் முடியும் இடமும் அடுத்த பக்கம் தொடங்கும் இடமும் மயிலே.

2.3 ஐந்து தொழில்களும் மயிலின் ஆற்றலும்

ஐந்து பறவைகளும் எந்நேரமும் ஐந்து செயல்களில் ஒன்றில் இருக்கும் எனக் கொள்ளப்படுகிறது: அரசு, ஊண், நடை, துயில், சாவு. இவை மிக நல்லதிலிருந்து மிகத் தீயதுவரை வரிசைப்படுத்தப்பட்டவை. பறவை அரசாளும்போது மிக வலிமையாகவும், துயிலும் சாவும் கொள்ளும்போது மிக வலிமையற்றும் இருக்கும் (Rakulini et al., 2020).

பகலும் இரவும் தலா ஐந்து "சாமங்களாக" (யாமம்) பிரிக்கப்படுகின்றன. எந்தப் பறவை முதலில் ஆட்சி தொடங்கும், பின் எந்த வரிசையில் மாறும் என்பது கிழமையையும் பக்கத்தையும் பொறுத்தது. ஆக, "மயில் அரசாளும் நேரம்" என்பது நிலையான ஒன்றல்ல; நாளுக்கு நாள், சாமத்துக்குச் சாமம் மாறுவது.

இங்கு மயிலுக்கு எந்த நிலையான உயர்வும் இல்லை என்பது முக்கியம். ஐந்து பறவைகளும் அமைப்பியல் ரீதியாகச் சமமானவை. மயில் பிறவிப் பட்சியாக உள்ளவருக்கு, மயில் அரசு நிலையில் இருக்கும் நேரம் நல்லது; சாவு நிலையில் இருக்கும் நேரம் தீயது. மயில் தானாக மங்கலமானதோ அமங்கலமானதோ அல்ல.

2.4 பூதக் குறியீட்டு விளக்கங்கள்

சில நவீன விளக்கவுரைகள் ஐந்து பறவைகளை ஐம்பூதங்களுடன் இணைக்கின்றன; அவ்வரிசையில் மயில் ஆகாயத்தோடு பொருத்தப்படுகிறது. பஞ்சபட்சிக்கும் பஞ்சபூத முறைக்கும் ஒப்புமை உண்டு என்ற கருத்தும் பரவலாக உள்ளது.

ஆனால் இப்பூத இணைப்பு மூலச் சுவடிகளில் எவ்வளவு தெளிவாக உள்ளது என்பது ஆய்வுக்குரியது. இது பின்னாளைய விளக்கமாக இருக்க வாய்ப்பு அதிகம். இவ்வாய்வு இதனை இரண்டாம்நிலைச் சான்றாக மட்டுமே கொள்கிறது.

2.5 பஞ்சபட்சி மயிலின் இயல்பு — சுருக்கம்

- மயில் ஒரு **நட்சத்திரக் குழுவின் பெயர்**.
- மயில் ஒரு **காலச் சுழற்சியின் பங்காளி**; அதன் ஆற்றல் சாமத்துக்குச் சாமம் மாறுகிறது.
- மயிலுக்குத் **தனி தெய்வீக உயர்வு இல்லை**; ஐந்து பறவைகளும் சமநிலையில் நிற்கின்றன.
- மயிலின் பொருள் **பயன்பாட்டுப் பொருள்** — பயணம், வழக்கு, மருத்துவம், போர் போன்றவற்றுக்கு நேரம் தேர்தல்.
- மூலச் சுவடிகளில் முருகனோடு மயிலை இணைக்கும் கூற்றுகள் இவ்வாய்வுக்குக் கிடைத்த சான்றுகளில் காணப்படவில்லை.

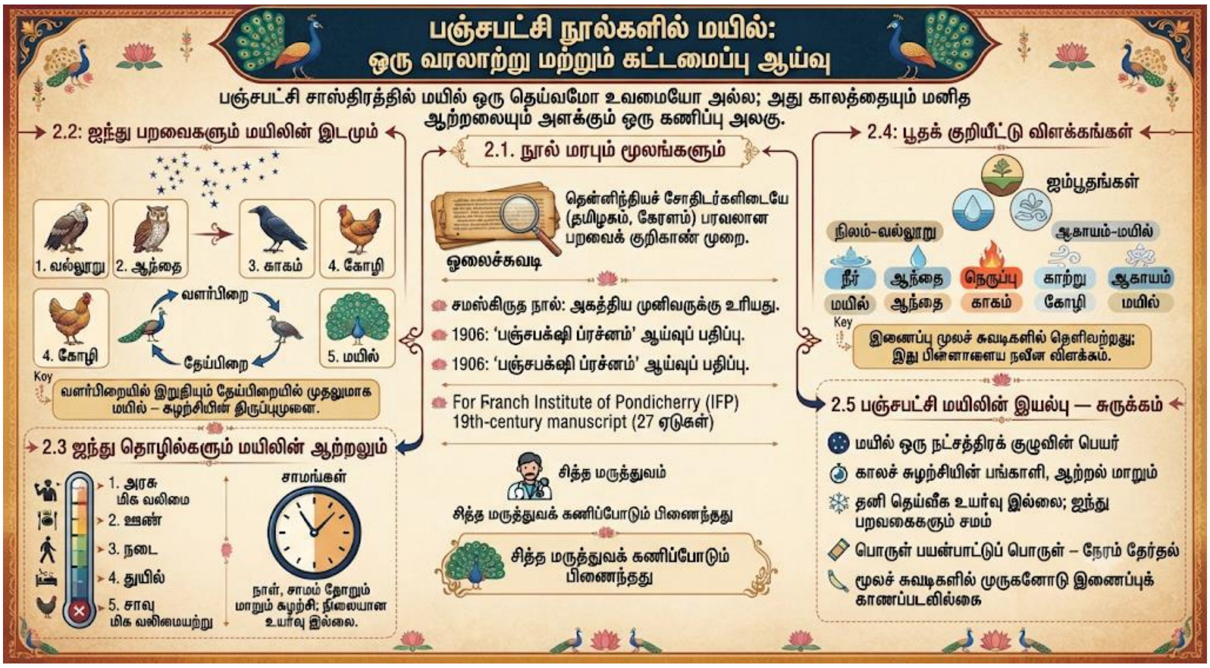

Fig 2: பஞ்சபட்சி நூல்களில் மயில்: ஒரு வரலாற்று மற்றும் கட்டமைப்பு ஆய்வு

இப்படம் பஞ்சபட்சி சாஸ்திரத்தில் மயிலின் இடத்தையும் அதன் கட்டமைப்பையும் விளக்குகிறது. இதில் ஓலைச்சுவடி மரபுகள், நட்சத்திரக் குழுக்களின் சுழற்சி, ஐந்து தொழில்கள் மற்றும் ஐம்பூதங்களுடன் இணைக்கப்பட்ட விளக்கங்கள் ஆகியவை தெளிவாக ஆராயப்பட்டுள்ளன. இதில் மயில் எந்தவொரு தெய்வீக உயர்வும் இன்றி ஒரு கணிப்பு அலகாகவே செயல்படுகிறது.

3. இலக்கிய மயில் படிமங்கள்

தமிழ் இலக்கியத்தில் மயில் முதலில் ஒரு நிலக் காட்சியின் பறவையாகவும் அழகின் உவமையாகவும் தோன்றி, பின்னர் படிப்படியாகச் சமயக் குறியீடாக வளர்கிறது.

3.1 தொல்காப்பிய நிலையில் மயில்: திணைக் கருப்பொருள்

தொல்காப்பியம் அகப்பாடல்களுக்கு முதல், கரு, உரி என்னும் மூன்று பொருள்களை வகுக்கிறது. கருப்பொருளில் தெய்வம், உணவு, மா, மரம், புள் (பறவை) முதலியன அடங்கும். உரையாசிரியர்கள் குறிஞ்சித் திணைக்குரிய பறவைகளாகக் கிளியையும் மயிலையும் சுட்டுகின்றனர்; அதே திணையின் தெய்வம் சேயோன் (முருகன்).

இங்கு ஒரு முக்கிய அவதானிப்பு உண்டு: மயிலும் முருகனும் ஒரே திணையின் கருப்பொருள்கள். அதாவது, மயில்–முருகன் இணைவு முதலில் ஒரு நில அடிப்படையிலான இணைவு; பின்னரே அது ஊர்தி–இறைவன் உறவாக வளர்ந்தது. மலையும் மழையும் மயிலும் முருகனும் ஒரே நிலக் காட்சியின் பகுதிகள்.

3.2 சங்க அகப் படிமங்கள்: சாயலும் மழையும்

சங்க அகப்பாடல்களில் மயில் மூன்று முக்கியப் படிமங்களாக வருகிறது:

1. **சாயல் உவமை:** தலைவியின் மென்மையான நடையும் தோற்றமும் மயிலின் "சாயலுக்கு" ஒப்பிடப்படுகின்றன. "மயில் அன்ன சாயல்" என்னும் தொடர் அகப்பாடல்களில் மீண்டும் மீண்டும் வருகிறது.
2. **கார்கால அறிவிப்பு:** மேகம் கூடும்போது மயில் ஆடுவதும் அகவுவதும் கார்காலம் வந்ததற்கான அடையாளம். முல்லைத் திணையில் தலைவன் திரும்புவதாகச் சொன்ன பருவம் வந்துவிட்டதை மயிலின் ஆட்டம் உணர்த்துகிறது; தலைவியின் பிரிவுத் துயரத்தை அது கூர்மையாக்குகிறது.
3. **மலைக் காட்சி:** குறிஞ்சிப் பாடல்களில் மலைச்சாரலில் மயில்கள் ஆடுவது, தலைவன்–தலைவி சந்திக்கும் களத்தின் பின்னணியாக அமைகிறது.

இம்மூன்றிலும் மயில் இயற்கைப் பறவையாகவே இருக்கிறது. அதற்குச் சமயப் பொருளோ, காலக்கணிப்புப் பொருளோ இல்லை. ஆனால் "மழை வருவதை முன்னறிவிக்கும் பறவை" என்னும் கருத்து, பின்னாளில் மயிலை ஒரு குறிப்பறியும் உயிராகக் காணும் மனநிலைக்கு அடித்தளம் இடுகிறது.

3.3 புறப் படிமம்: பேகனின் கொடை

கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனான வையாவிக் கோப்பெரும் பேகன், குளிரில் நடுங்கிய மயிலுக்குத் தன் போர்வையை அளித்த கதை புறநானூற்றிலும் சிறுபாணாற்றுப்படையிலும் பதிவாகியுள்ளது. பரணர் பாடிய புறநானூற்றுப் பாடல் (புறம் 141) இதனைப் பின்வருமாறு குறிக்கிறது:

> ***உடாஅ போரா ஆகுதல் அறிந்தும் படாஅம் மஞ்ஞைக்கு ஈத்த எங்கோ***
> ***கடாஅ யானைக் கலிமான் பேகன்***

மயில் போர்வையை உடுத்தவோ போர்த்தவோ இயலாது என அறிந்திருந்தும் அவன் கொடுத்தான் என்பதே இப்பாடலின் நயம். சிறுபாணாற்றுப்படையும் (அடிகள் 84–87) காட்டு மயிலுக்குக் கலிங்கம் (ஆடை) நல்கிய ஆவியர் பெருமகன் பேகனைப் போற்றுகிறது.

இங்கு மயில் அருளின் பாத்திரம். மனிதக் கருணை உயிர்கள் அனைத்தையும் தழுவுவதன் அடையாளம். பின்னாளில் இறைவன் மயிலை ஆட்கொள்வது என்னும் சமயக் கருத்துக்கு இது ஒரு மதச்சார்பற்ற முன்வடிவம் எனலாம்.

3.4 அற இலக்கியத்தில் மயில்

திருக்குறளில் மயில் இருமுறை வருகிறது; இரண்டும் சமயப் பொருளற்றவை.

- **குறள் 475** — "பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டஞ் / சால மிகுத்துப் பெயின்": மயிற்பீலி எவ்வளவு மெல்லியதாயினும், அளவுக்கு மீறி ஏற்றினால் வண்டியின் அச்சு முறியும். சிறியவை சேர்ந்து பெரும் விளைவைத் தரும் என்னும் வலியறிதல் கருத்து.
- **குறள் 1081** — "அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை / மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு": தலைவியைக் கண்ட தலைவன், இவள் தெய்வமகளா, அழகிய மயிலா, மானுடப் பெண்ணா என மயங்குகிறான்.

குறள் 1081-இல் "அணங்கு", "மயில்", "மாதர்" என்னும் மூன்று நிலைகள் அடுக்கப்படுகின்றன. மயில் தெய்வத்துக்கும் மனிதருக்கும் இடைப்பட்ட அழகின் நிலையாக நிற்கிறது. இது ஒரு நுட்பமான பொருள்நிலை: மயில் இன்னும் தெய்வமாகவில்லை; ஆனால் தெய்வ அழகின் அருகில் நிற்கிறது.

3.5 சங்கச் சமயப் படிமங்கள்: முருகனும் மயிலும் — தொடக்க நிலை

சங்க நூல்களில் முருகனின் ஊர்தியாகப் பெரும்பாலும் "பிணிமுகம்" என்னும் யானை குறிக்கப்படுகிறது; அவனுடைய கொடி சேவல் (கோழி). திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் ஆகியவற்றில் மயில் முருகனின் சூழலில் இடம்பெறுகிறது; ஆனால் "மயில் வாகனன்" என்னும் நிலையான உருவம் பின்னாளைய பக்தி, புராண இலக்கியங்களிலேயே உறுதிப்படுகிறது. இவ்வளர்ச்சியின் துல்லியமான காலவரிசையை மூல அடிகளுடன் சரிபார்ப்பது இவ்வாய்வின் மேலாய்வுக் களங்களில் ஒன்று.

இவ்வளர்ச்சிப் போக்கு இவ்வாய்வுக்கு முக்கியமானது: மயிலின் சமயப் பொருள் வளர்ந்து வந்த ஒன்று; தொடக்கத்திலிருந்தே நிலைத்ததல்ல.

3.6 பக்தி இலக்கியத்தில் மயில்

கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டில் அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழ், கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் அலங்காரம், மயில் விருத்தம் ஆகியவற்றில் மயில் ஒரு முழுமையான சமயக் குறியீடாகிறது. "மயில் விருத்தம்" என்னும் தனி நூலே மயிலைப் போற்றுவதற்காக எழுந்தது என்பது அதன் சமய மதிப்பைக் காட்டுகிறது. இப்பாடல்களில் மயில்:

- இறைவனைப் பக்தனிடம் விரைந்து கொண்டுவரும் அருள் வாகனம்;
- ஆடும் அழகால் ஆனந்த நிலையின் குறியீடு;
- பாம்பை அடக்கும் வலிமையால் தீமையை வெல்லும் ஆற்றல்.

இவ்வாறு இலக்கிய மயில் "நிலக் காட்சி → அழகின் உவமை → அருளின் பாத்திரம் → இறைவனின் ஊர்தி" என்னும் நான்கு படிகளில் வளர்ந்திருப்பதைக் காணலாம்.

Fig 3: இலக்கியத்தில் மயில் படிமங்கள்: பரிணாம வளர்ச்சி

இப்பட வரைபடம் தமிழ் இலக்கியத்தில் மயில் படிமத்தின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது. தொல்காப்பியத்தில் நிலக் கருப்பொருளாகத் தொடங்கி, சங்க இலக்கியத்தில் சாயல் உவமையாகவும், பேகனின் கொடையால் அருளின் பாத்திரமாகவும், திருக்குறளில் அழகு நிலையாகவும், பக்தி இலக்கியத்தில் முழுமையான இறைவனின் வாகனமாகவும் மயில் படிமம் பரிணமித்த நிலைகளை இது விளக்குகிறது.

4. சமயக் குறியீடுகள்: முருக வழிபாட்டில் மயில்

முருக வழிபாட்டில் மயில், அடங்கிய ஆணவத்தின் வடிவமாகவும் அருள்பெற்ற ஆன்மாவின் உருவமாகவும் நிற்கிறது; இப்பொருள் கந்தபுராணக் கதையிலிருந்து பிறக்கிறது.

4.1 கந்தபுராணக் கதையாடல்: சூரன் மயிலான வரலாறு

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் இயற்றிய கந்தபுராணத்தில் (ஏறத்தாழ கி.பி. 14–15-ஆம் நூற்றாண்டு) முருகன் சூரபதுமனுடன் போரிடுகிறான். இறுதியில் சூரன் மாமரமாக நிற்க, முருகனின் வேல் அதனை இரு கூறாகப் பிளக்கிறது. ஒரு கூறு மயிலாகி முருகனின் ஊர்தியாகிறது; மற்றொரு கூறு சேவலாகி அவனுடைய கொடியாகிறது.

இக்கதையின் சமயப் பொருள் தெளிவானது: இறைவன் அசுரனை அழிப்பதில்லை; ஆட்கொள்கிறான். அழிவு மாற்றமாகிறது. தீமையின் வடிவமாக இருந்த சூரன், அருள் பெற்றபின் இறைவனைச் சுமக்கும் தொண்டனாகிறான். சைவ சித்தாந்த நோக்கில், இது ஆணவ மலம் அடங்கிய ஆன்மா இறைவனுக்கு அடிமையாகும் நிலையின் கதை வடிவம்.

4.2 மயிலும் சேவலும்: பஞ்சபட்சியின் இரு பறவைகள்

இவ்வாய்வுக்கு மிக முக்கியமான ஒரு பொருத்தம் இங்கு வெளிப்படுகிறது. சூரனின் இரு கூறுகளும் ஆன மயிலும் சேவலும் (கோழி) பஞ்சபட்சியின் ஐந்து பறவைகளில் இரண்டு. முருகன் மரபில் இவ்விரண்டும் ஒரே மூலத்திலிருந்து பிறந்த இணைப் பறவைகள்.

பஞ்சபட்சியின் வளர்பிறை வரிசையிலும் கோழியும் மயிலும் அடுத்தடுத்த இறுதி இரு குழுக்களாக நிற்கின்றன. இது தற்செயலா, தொடர்பா என்பதைப் பகுதி 6 விரிவாக ஆராய்கிறது. இப்போதைக்கு, இரு மரபுகளிலும் மயிலும் கோழியும் ஒரு இணையாக வருவதை மட்டும் பதிவு செய்கிறோம்.

4.3 மயிலும் பாம்பும்: ஓவிய, சிற்பக் குறியீடு

முருகனின் சிற்பங்களிலும் ஓவியங்களிலும் மயில் தன் காலடியில் பாம்பைப் பற்றியிருப்பது பொதுவான உருவமைப்பு. இதற்கு மூன்று நிலைகளில் பொருள் கூறப்படுகிறது:

நிலை	மயில்	பாம்பு	பொருள்
இயற்கை	பாம்பை உண்ணும் பறவை	இரை	உண்மையான உயிரியல் உறவு
அறம்	வெல்லும் ஆற்றல்	தீமை, நஞ்சு	நன்மை தீமையை அடக்குதல்
ஆன்மீகம்	அடங்கிய, தூய்மையான மனம்	ஆணவம், காமம், சினம்	இறையருளால் புலன்கள் அடங்குதல்

இம்மூன்று நிலைகளும் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அடுக்கப்படுவது தமிழ்ச் சமயக் குறியீட்டின் இயல்பு. இயற்கை நிகழ்வு அறமாக, அறம் ஆன்மீகமாக உயர்கிறது.

4.4 மயிலின் தோகை: பன்முகக் கண்களும் பரந்த காட்சியும்

மயிலின் தோகையில் உள்ள கண் போன்ற வடிவங்கள் பல சமய விளக்கங்களுக்கு இடமளிக்கின்றன. விரிந்த தோகை, அனைத்தையும் காணும் இறைக்காட்சியாகவும், அண்டத்தின் விரிவாகவும் விளக்கப்படுகிறது. மயிற்பீலி இன்றும் முருகன் கோயில்களிலும் காவடி வழிபாட்டிலும் புனிதப் பொருளாக வழங்குகிறது. பழனி போன்ற படைவீடுகளுக்குச் செல்லும் காவடிகளில் மயிற்பீலி அலங்காரம் இன்றியமையாதது.

4.5 நாட்டார் வழக்கில் மயில்

கொங்கு மண்டலம் உட்பட்ட தமிழக ஊர்ப்புறங்களில் மயில் ஒரு புனிதப் பறவையாகக் கருதப்படுகிறது. மயிலைத் துன்புறுத்துவது முருகனுக்கு எதிரான செயலாகக் கொள்ளப்படும் நம்பிக்கை பரவலானது. மயில் அகவல் மழையின் முன்னறிவிப்பு என்னும் நம்பிக்கை சங்க இலக்கியப் படிமத்தின் நாட்டார் தொடர்ச்சி.

இங்கு ஒரு நுட்பம் உண்டு: நாட்டார் வழக்கில் மயில் சகுனப் பொருளும் பெறுகிறது (மயிலைக் காண்பது நன்னிமித்தம்). இது பஞ்சபட்சியின் குறிகாண் தன்மைக்கு நெருக்கமானது. ஆனால் சகுனமும் பஞ்சபட்சியும் வேறுவேறு முறைகள்: சகுனம் பறவையின் நேரடித் தோற்றத்தைப் பொறுத்தது; பஞ்சபட்சி பறவையின் தோற்றத்தைப் பொருட்படுத்துவதே இல்லை; அது முற்றிலும் கணித முறை.

4.6 பிற இந்திய மரபுகளுடன் ஒப்பீடு

வட இந்திய மரபில் கார்த்திகேயன்/ஸ்கந்தனின் ஊர்தியாக மயில் (பரவாணி) குறிக்கப்படுகிறது. சரசுவதியின் ஊர்தியாகவும் சில மரபுகளில் மயில் வருகிறது; கிருஷ்ணனின் மயிற்பீலி அழகுக்கும் லீலைக்கும் குறியீடு. ஆனால் தமிழ் மரபில் மட்டுமே மயில் ஒரு நிலத்தின் பறவையாகவும் (குறிஞ்சி) ஒரு கடவுளின் ஊர்தியாகவும் (முருகன்) ஒரு காலக்கணிப்பு அலகாகவும் (பஞ்சபட்சி) ஒருங்கே வழங்குகிறது. இம்மூவகை வழக்கே இவ்வொப்பீட்டு ஆய்வை இயல்வதாக்குகிறது.

Fig4: முருக வழிபாட்டில் மயிலின் சமய மற்றும் ஆன்மீகக் குறியீடுகள்

இப்படம் கந்தபுராணக் கதையாடல், பஞ்சபட்சித் தொடர்பு, சிற்பக் குறியீடுகள், தோகையின் சிறப்பு, நாட்டார் வழக்காறுகள் மற்றும் பிற இந்திய மரபுகளுடன் ஒப்பீடு ஆகிய ஆறு முக்கிய பிரிவுகளின் மூலம் முருக வழிபாட்டில் மயிலின் ஆன்மீக, தத்துவ மற்றும் பண்பாட்டு முக்கியத்துவத்தை அழகாக விளக்குகிறது.

5. ஐந்தொழில் நிலைகள்

"ஐந்தொழில்" என்னும் ஒரே சொல் பஞ்சபட்சியில் பறவையின் ஐந்து ஆற்றல் நிலைகளையும், சைவ சித்தாந்தத்தில் இறைவனின் ஐந்து செயல்களையும் குறிக்கிறது; இவை சொல்லால் ஒன்று, கருத்தால் வேறு.

5.1 பஞ்சபட்சி ஐந்தொழில்

பஞ்சபட்சியின் ஐந்தொழில்கள், ஒரு பறவை குறிப்பிட்ட நேரத்தில் எந்த ஆற்றல் நிலையில் உள்ளது என்பதைக் குறிக்கின்றன:

வரிசை	தொழில்	ஆற்றல் நிலை	கணிப்புப் பொருள்
1	அரசு	உச்ச வலிமை	எச்செயலுக்கும் மிக உகந்த நேரம்
2	ஊண்	ஊட்டம் பெறும் நிலை	நல்ல நேரம்
3	நடை	இயக்க நிலை	நடுத்தர நேரம்
4	துயில்	செயலற்ற நிலை	தவிர்க்க வேண்டிய நேரம்
5	சாவு	ஆற்றல் அற்ற நிலை	மிகத் தீய நேரம்

இவ்வரிசை ஒரு உயிரின் நாள் வாழ்க்கையை மாதிரியாகக் கொண்டது: அரசாளுதல், உண்ணுதல், நடத்தல், உறங்குதல், மடிதல். இது ஒரு பறவையின் ஏன், மனிதனின் உடல்சார் சுழற்சி. ஒவ்வொரு சாமத்திலும் ஐந்து பறவைகளும் இவ்வைந்து நிலைகளில் ஒவ்வொன்றில் இருக்கும்; சாமம் மாறும்போது நிலைகள் சுழல்கின்றன.

சில மரபுகள் ஒவ்வொரு தொழிலையும் மேலும் உட்பிரிவுகளாக (அரசில் அரசு, அரசில் ஊண் என்பனபோல்) பகுக்கின்றன; இதனால் கணிப்பு மிக நுணுக்கமாகிறது.

5.2 சைவ சித்தாந்த ஐந்தொழில்

சைவ சித்தாந்தம் இறைவன் (சிவன்) செய்யும் ஐந்து தொழில்களை வகுக்கிறது: படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல். நடராசரின் ஆனந்தத் தாண்டவம் இவ்வைந்தொழில்களின் உருவக வெளிப்பாடாக விளக்கப்படுகிறது. இவை அண்டத்தின் இயக்கத்தையும் ஆன்மாவின் விடுதலைப் பயணத்தையும் குறிக்கின்றன.

வரிசை	தொழில்	பொருள்
1	படைத்தல் (சிருஷ்டி)	ஆன்மாவுக்கு உடலும் உலகும் தருதல்
2	காத்தல் (ஸ்திதி)	வினைப்பயனை நுகர வைத்தல்
3	அழித்தல் (சம்ஹாரம்)	இளைப்பாற்றுதல், ஒடுக்குதல்

வரிசை	தொழில்	பொருள்
4	மறைத்தல் (திரோபவம்)	மலங்களை முதிர வைக்க மறைத்து நிற்றல்
5	அருளல் (அனுக்கிரகம்)	மலம் நீக்கி வீடுபேறு அளித்தல்

5.3 இரண்டின் வேறுபாடு

அளவுகோல்	பஞ்சபட்சி ஐந்தொழில்	சைவ ஐந்தொழில்
செய்பவர்	பறவை (குறியீட்டு அலகு)	இறைவன்
இயல்பு	உடல்சார் ஆற்றல் நிலைகள்	அண்டச் செயல்கள்
வரிசையின் திசை	உச்சத்திலிருந்து வீழ்ச்சி நோக்கி	படைப்பிலிருந்து விடுதலை நோக்கி
இறுதி நிலை	சாவு — மிகத் தீயது	அருளல் — மிக உயர்ந்தது
சுழற்சி	ஒவ்வொரு சாமத்துக்கும் மாறும்	அண்டக் காலப் பெருஞ்சுழற்சி
பயன்	நல்ல நேரம் தேர்தல்	இறைவனின் அருட்செயலை உணர்தல்

இரண்டு அமைப்புகளின் இறுதி நிலைகள் நேர் எதிரானவை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. பஞ்சபட்சியில் ஐந்தாவது நிலை "சாவு"; சைவத்தில் ஐந்தாவது நிலை "அருளல்". ஒன்று வீழ்ச்சியில் முடிகிறது; மற்றது விடுதலையில் முடிகிறது. ஆகவே இவ்விரண்டையும் ஒன்றாகக் கருதுவது தவறு.

5.4 மயில் எந்த ஐந்தொழிலில் நிற்கிறது?

பஞ்சபட்சியில் மயில் ஐந்தொழில்களையும் **செய்யும்** பறவை: அது அரசாளும், உண்ணும், நடக்கும், உறங்கும், மடியும். அதன் நிலை ஒவ்வொரு கணமும் மாறுகிறது.

முருக மரபில் மயில் ஐந்தொழில்களுக்கு **உட்படும்** ஆன்மா. கந்தபுராணக் கதையை சைவ ஐந்தொழில் நோக்கில் வாசித்தால்:

1. சூரன் பிறக்கிறான் — **படைத்தல்**;
2. அவன் வரங்களால் நிலைபெறுகிறான் — **காத்தல்**;
3. போரில் அவன் அசுர வடிவம் அழிகிறது — **அழித்தல்**;
4. மாமரமாக மறைந்து நிற்கிறான் — **மறைத்தல்**;
5. வேலால் பிளக்கப்பட்டு மயிலாக ஆட்கொள்ளப்படுகிறான் — **அருளல்**.

இவ்வாசிப்பு இவ்வாய்வின் ஒரு விளக்கமுறை முன்மொழிவு; கந்தபுராணம் தானே இவ்வைந்து நிலைகளை வெளிப்படையாகப் பெயரிடவில்லை. ஆயினும், சைவ

சித்தாந்தச் சூழலில் எழுந்த ஒரு புராணம் என்ற முறையில், இவ்வாசிப்பு அதன் உள்ளார்ந்த தர்க்கத்துக்கு இசைவானது.

ஆக, பஞ்சபட்சி மயில் காலத்துக்குள் சுழல்கிறது; முருக மயில் காலத்தைக் கடந்து அருள் பெறுகிறது. ஒன்று சுழற்சியின் குறியீடு; மற்றது விடுதலையின் குறியீடு.

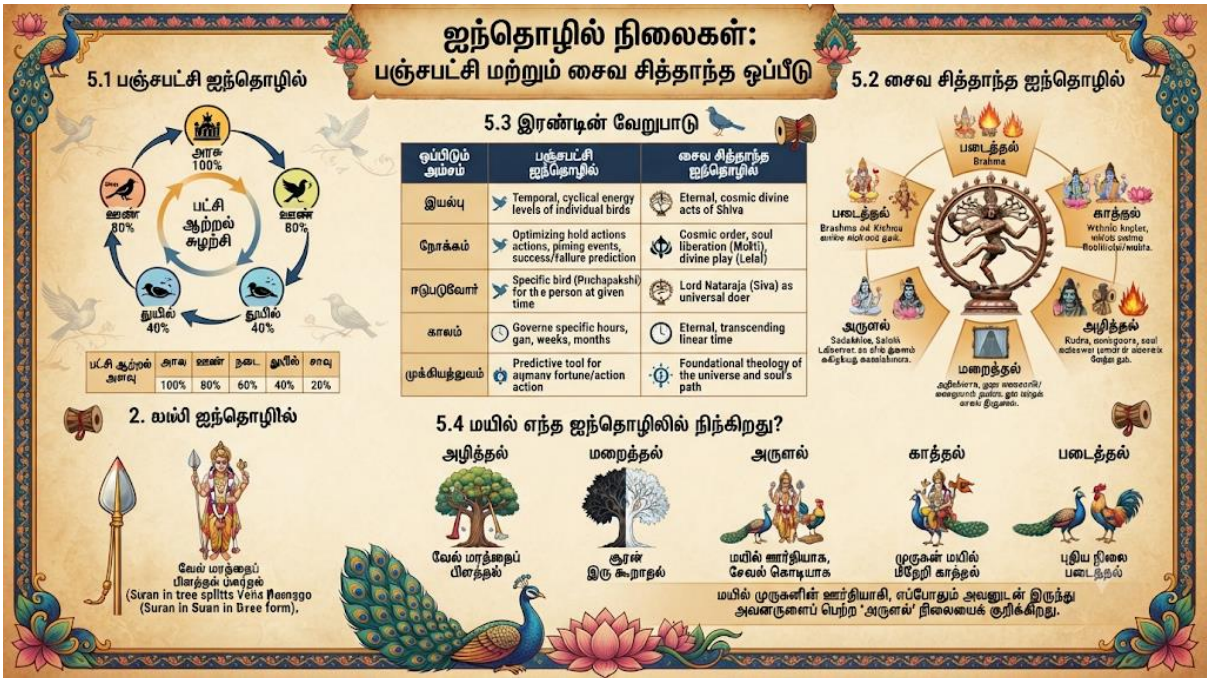

Fig 5: பஞ்சபட்சி மற்றும் சைவ சித்தாந்த ஐந்தொழில்களின் ஒப்பீடு

6. மரபுகளுக்கிடையிலான ஒற்றுமையும் வேறுபாடும்

மூன்று மரபுகளும் மயிலை ஒரே பண்பாட்டு நிலத்திலிருந்து பெறுகின்றன; ஆனால் அதற்கு வழங்கும் பொருள், பணி, மதிப்பு ஆகியவை அடிப்படையிலேயே வேறுபட்டவை.

6.1 ஒப்பீட்டு அட்டவணை

அளவுகோல்	**பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம்**	**இலக்கிய மரபு (சங்கம்–அறம்)**	**முருக வழிபாட்டு மரபு**
மயிலின் பணி	காலக்கணிப்பு அலகு	நிலக் காட்சி, உவமை	இறைவனின் ஊர்தி
பொருளின் வகை	பயன்பாட்டுப் பொருள்	அழகியல், உணர்ச்சிப் பொருள்	ஆன்மீகப் பொருள்
மதிப்பு	நிலையற்றது (சாமத்துக்குச் சாமம் மாறும்)	நேர்மறை (அழகு, மகிழ்ச்சி)	நிலையான உயர்வு (புனிதம்)
பிற பறவைகளுடன் உறவு	நான்கு பறவைகளுடன் சமநிலை	கிளி முதலியவற்றுடன் குறிஞ்சிப் பறவை	சேவலுடன் இணை (சூரனின் இரு கூறு)

அளவுகோல்	பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம்	இலக்கிய மரபு (சங்கம்–அறம்)	முருக வழிபாட்டு மரபு
மயிலின் உடல்	பொருட்டல்ல; பெயர் மட்டும்	சாயல், தோகை, ஆட்டம், அகவல்	தோகை, பாம்பை அடக்கும் கால்
தெய்வத் தொடர்பு	மூலச் சான்றுகளில் காணப்படவில் லை	திணைவழி மறைமுகம் (சேயோன்)	நேரடி, மையமானது
பயனர்	சோதிடர், சித்த மருத்துவர்	புலவர், சுவைஞர்	அடியார், கோயில் சமூகம்
முதன்மை மூலம்	அகத்தியர் பெயரிலான சுவடிகள்	தொல்காப்பியம், எட்டுத்தொகை, குறள்	கந்தபுராணம், திருப்புகழ்

6.2 ஒற்றுமைகள்

1. **ஒரே பண்பாட்டு நிலம்:** மூன்று மரபுகளும் தமிழ்ச் சமூகத்திலேயே, அதிலும் சித்தர்–சைவ–முருக வழிபாட்டுச் சூழலிலேயே வளர்ந்தவை. பஞ்சபட்சி சித்தர் மரபோடு இணைக்கப்படுவதும், அதே சித்தர் மரபு முருக வழிபாட்டோடு (குறிப்பாகப் பழனி–போகர் தொடர்பு) நெருக்கமாக இருப்பதும் இதற்குச் சான்று.
2. **மயிலும் சேவலும் இணையாக வருதல்:** பஞ்சபட்சியின் ஐந்து பறவைகளில் இரண்டு மயிலும் கோழியும் முருக மரபில் சூரனின் இரு கூறுகளாக இணைந்து வருகின்றன. பஞ்சபட்சியின் வளர்பிறை வரிசையிலும் அவை அடுத்தடுத்து நிற்கின்றன.
3. **சுழற்சியும் மாற்றமும்:** பஞ்சபட்சி மயில் நிலைகள் மாறும் பறவை; முருக மயில் வடிவம் மாறிய அசுரன். இரண்டிலும் மயில் "மாற்றத்துக்கு உட்படும் உயிர்".
4. **ஐந்து என்னும் எண் அமைப்பு:** ஐந்து பறவைகள், ஐந்து தொழில்கள், ஐந்து திணைகள் (அன்பின் ஐந்திணை), ஐம்பூதங்கள், சைவ ஐந்தொழில் தமிழ் அறிவுமரபு ஐந்தாகப் பகுக்கும் போக்கைப் பொதுவாகக் கொண்டுள்ளது.

6.3 வேறுபாடுகள்

1. **பொருளின் தளம்:** பஞ்சபட்சியில் மயில் ஒரு **குறி** (sign) வேறொன்றை (காலத்தை) அளக்கப் பயன்படும் பெயர். இலக்கியத்தில் அது ஒரு **படிமம்** (image) உணர்ச்சியைத் தூண்டும் காட்சி. சமயத்தில் அது ஒரு **குறியீடு** (symbol) — தன்னைத் தாண்டிய ஆன்மீக உண்மையைச் சுட்டுவது.
2. **மதிப்பின் இயல்பு:** பஞ்சபட்சி மயில் சில நேரம் நல்லது, சில நேரம் தீயது. சமய மயில் எப்போதும் புனிதமானது. இலக்கிய மயில் பெரும்பாலும் அழகானது; ஆனால் பிரிவுத் துயரச் சூழலில் அதன் ஆட்டமே தலைவிக்கு வேதனை தருகிறது.

3. **ஐந்தொழிலின் பொருள்:** பகுதி 5-இல் காட்டியதுபோல், பஞ்சபட்சி ஐந்தொழில் வீழ்ச்சியில் முடிகிறது; சைவ ஐந்தொழில் அருளில் முடிகிறது.
4. **முருகன் இருப்பு:** பஞ்சபட்சிக் கணிப்பு முறையில் எந்தப் பறவைக்கும் தெய்வம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதே இவ்வாய்வு கண்ட சான்றுகளின் நிலை. சமஸ்கிருத மரபு நூல் சிவனுக்கும் அகத்தியருக்கும் இடையிலான உரையாடலாக அமைந்திருப்பதாகக் குறிப்புகள் உள்ளன; முருகன் அதில் மையம் பெறவில்லை.

6.4 நேரடித் தொடர்பு உண்டா? — சான்று மதிப்பீடு

நேரடித் தொடர்பு உண்டு எனக் கொள்ள, பின்வரும் சான்றுகளில் ஏதேனும் ஒன்று தேவை. அவற்றின் நிலை:

தேவையான சான்று	கிடைத்த நிலை	மதிப்பீடு
பஞ்சபட்சிச் சுவடிகளில் முருகன் பெயர் அல்லது வழிபாட்டுக் குறிப்பு	இவ்வாய்வுக்குக் கிடைத்த சுவடி விவரணைகளிலும் பதிப்புக் குறிப்புகளிலும் இல்லை	இல்லை
கந்தபுராணம் அல்லது திருப்புகழில் பஞ்சபட்சிக் கணிப்புக் குறிப்பு	அறியப்பட்ட சான்று இல்லை	இல்லை
மயிலுக்குப் பஞ்சபட்சியில் தனிச் சிறப்பு	ஐந்து பறவைகளும் சமநிலையில் உள்ளன	இல்லை
ஒரே ஆசிரியர் / ஒரே மடம் இரண்டையும் பரப்பியது	சித்தர் மரபு என்ற பொதுப் பின்னணி மட்டும்	பகுதியளவு
பறவைத் தேர்வில் ஒற்றுமை	மயிலும் கோழியும் இரு மரபிலும்	ஒப்புமை உண்டு; காரணத் தொடர்பு நிறுவப்படவில்லை

இச்சான்றுகளின் அடிப்படையில், இவ்வாய்வு பின்வரும் முடிவுக்கு வருகிறது:

- **நேரடி நூல்வழித் தொடர்பு இல்லை.** பஞ்சபட்சி மயில் முருகனின் மயிலிலிருந்து பிறந்தது என்பதற்கோ, முருகனின் மயில் பஞ்சபட்சியிலிருந்து பெறப்பட்டது என்பதற்கோ சான்று இல்லை.
- **மறைமுகப் பண்பாட்டுத் தொடர்பு உண்டு.** இரண்டும் தென்னிந்தியாவின் பொதுவான பறவை அனுபவத்திலிருந்து — மயிலும் கோழியும் ஊரிலும் மலையிலும் அன்றாடம் காணப்படும் பறவைகள் — எழுந்தவை. ஒரே சூழலில் வாழ்ந்த மக்கள் ஒரே பறவைகளை வெவ்வேறு அறிவுத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தினர்.

- **பின்னாளைய இணைப்பு விளக்கங்கள் கவனத்துக்குரியவை.** இன்றைய பிரபல எழுத்துகளில் "மயில் முருகனின் பறவை என்பதால் பஞ்சபட்சியில் சிறப்பு பெறுகிறது" போன்ற கூற்றுகள் மூலச் சான்றற்றவை. அவை இரு மரபுகளும் சந்திக்கும் நவீன வாசிப்புகள்.

6.5 "ஒரே பறவை, மூன்று பொருள்" — ஒரு கோட்பாட்டு விளக்கம்

ஒரே பொருள் வெவ்வேறு அறிவமைப்புகளில் வெவ்வேறு பொருள் பெறுவது குறியியலின் அடிப்படைக் கருத்து. ஒரு குறியின் பொருள் அதன் இயல்பில் அல்ல, அது இடம்பெறும் அமைப்பில் உள்ளது.

- பஞ்சபட்சி அமைப்பில் மயிலின் பொருள், பிற நான்கு பறவைகளிலிருந்து அது வேறுபடுவதில் உள்ளது. "மயில்" என்பதற்குப் பதிலாக வேறு பெயர் இருந்தாலும் கணிப்பு மாறாது.
- இலக்கிய அமைப்பில் மயிலின் பொருள் அதன் உடல் இயல்புகளில் (சாயல், தோகை, அகவல்) உள்ளது. மயிலுக்குப் பதிலாக வேறு பறவையை வைத்தால் உவமை சிதையும்.
- சமய அமைப்பில் மயிலின் பொருள் அதன் கதையில் (சூரனின் மாற்றம்) உள்ளது. மயில் இங்கு ஒரு வரலாற்றைச் சுமக்கிறது.

இவ்வேறுபாடுதான் இம்மூன்று மரபுகளையும் ஒன்றாகக் கலக்காமல், தனித்தனியே மதிக்க வேண்டியதன் காரணம்.

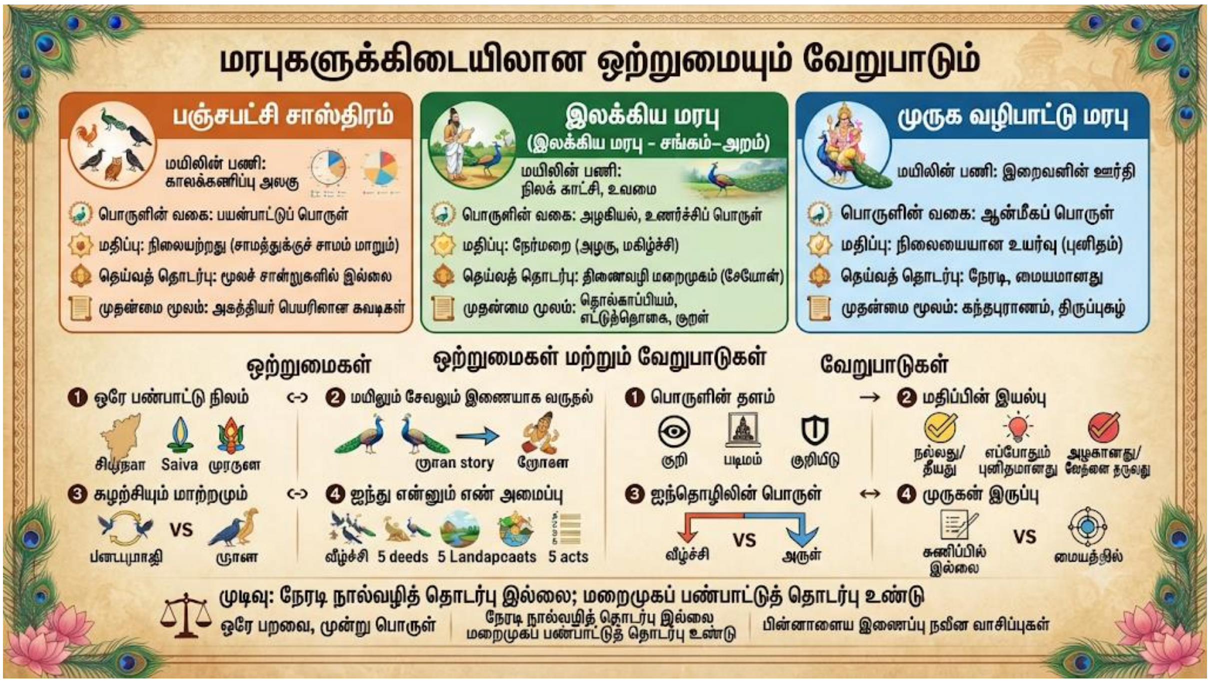

Fig 6: மரபுகளுக்கிடையிலான ஒற்றுமையும் வேறுபாடும்

இப்படம் பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம், சங்க இலக்கிய மரபு மற்றும் முருக வழிபாட்டு மரபு ஆகிய மூன்றிலும் மயில் பெறும் இடங்களை ஒப்பிடுகிறது. ஒரே பண்பாட்டுச் சூழலில் வளர்ந்தாலும், மயிலின் பணி, பொருள் மற்றும் மதிப்பு ஒவ்வொரு மரபிலும் எவ்வாறு

வேறுபடுகிறது என்பதையும், நேரடி நூல்வழித் தொடர்பு இல்லையென்பதையும் இது விளக்குகிறது.

7. முடிவுரை

மயில் தமிழ்ப் பண்பாட்டில் ஒரே பறவையாக இருந்தும், பஞ்சபட்சியில் காலத்தின் குறியாகவும், இலக்கியத்தில் அழகின் படிமமாகவும், முருக வழிபாட்டில் அருளின் குறியீடாகவும் மூன்று தனித்த பொருள்களைப் பெறுகிறது.

7.1 ஆய்வின் முக்கியக் கண்டறிதல்கள்

1. **பஞ்சபட்சியில்** மயில் நட்சத்திரக் குழுவின் பெயரும் ஐந்தொழில் சுழற்சியின் பங்காளியும் ஆகும். அதற்கு நிலையான மங்கலமோ தெய்வீக உயர்வோ இல்லை. வளர்பிறையில் இறுதியும் தேய்பிறையில் முதலுமாக நிற்கும் அதன் அமைப்பியல் இடம் மட்டுமே தனித்தன்மை.
2. **இலக்கியத்தில்** மயில் குறிஞ்சித் திணைக் கருப்பொருளாகத் தொடங்கி, சாயல் உவமையாக, கார்கால அறிவிப்பாக, பேகனின் அருளின் பாத்திரமாக, இறுதியில் பக்தி இலக்கியத்தில் இறைவனின் ஊர்தியாக வளர்கிறது.
3. **முருக வழிபாட்டில்** மயில் அடங்கிய ஆணவத்தின் வடிவம். கந்தபுராணத்தில் சூரன் மயிலும் சேவலுமாக மாறுவது, அழிவு அல்ல ஆட்கொள்ளுதல் என்னும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்தின் கதை வடிவம்.
4. **ஐந்தொழில்** என்னும் சொல் இரு மரபுகளிலும் வழங்கினாலும், பஞ்சபட்சியில் அது உடல்சார் ஆற்றல் நிலைகளையும் (சாவில் முடிவது), சைவத்தில் இறைவனின் அண்டச் செயல்களையும் (அருளில் முடிவது) குறிக்கிறது.
5. **நேரடித் தொடர்பு** பஞ்சபட்சி மயிலுக்கும் முருக மயிலுக்கும் இடையே சான்றுகளால் நிறுவப்படவில்லை. மயிலும் கோழியும் இரு மரபுகளிலும் இணையாக வருவது குறிப்பிடத்தக்க ஒப்புமை; ஆனால் அது பொதுவான பறவைச் சூழலிலிருந்து எழுந்ததாகவே தோன்றுகிறது.

7.2 கருதுகோள் சரிபார்ப்பு

முன்னுரையில் முன்வைத்த கருதுகோள் — "இரு மரபுகளும் ஒரே பண்பாட்டு நிலத்தில் வளர்ந்தவை; ஆனால் நேரடி நூல்வழித் தொடர்பு இல்லை" கிடைத்த சான்றுகளால் ஆதரிக்கப்படுகிறது. எனினும், தமிழகத்தில் இன்னும் பதிப்பிக்கப்படாத பஞ்சபட்சிச் சுவடிகள் பல உள்ளன; அவற்றில் முருக வழிபாட்டுக் குறிப்புகள் இருக்கலாம் என்ற வாய்ப்பை இவ்வாய்வு மறுக்கவில்லை. ஆகவே இம்முடிவு இறுதியானதல்ல; கிடைத்த சான்றுகளின் அளவுக்குட்பட்டது.

7.3 ஆய்வின் வரம்புகள்

- பஞ்சபட்சியின் மூலச் சுவடிகள் நேரடியாக வாசிக்கப்படவில்லை; பதிப்புக் குறிப்புகள், சுவடி விவரணைகள், இரண்டாம்நிலை ஆய்வுகள் ஆகியவையே பயன்படுத்தப்பட்டன.

- நட்சத்திர–பறவைப் பகுப்பின் பதிப்பு வேறுபாடுகள் விரிவாக ஒப்பிடப்படவில்லை.
- சங்க இலக்கியத்தில் மயில் வரும் அனைத்து இடங்களின் முழுமையான அடைவு இவ்வாய்வில் இல்லை.

7.4 மேலாய்வுக்கான பரிந்துரைகள்

1. **சுவடி ஆய்வு:** IFP, தஞ்சை சரசுவதி மகால், அரசு கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம் (சென்னை) ஆகியவற்றில் உள்ள பஞ்சபட்சிச் சுவடிகளை ஒப்பிட்டு, காப்புச் செய்யுள்களிலும் இறைவணக்கப் பகுதிகளிலும் எந்தத் தெய்வம் வணங்கப்படுகிறது எனப் பட்டியலிடுதல்.
2. **சங்க அடைவு:** "மயில்", "மஞ்ஞை", "தோகை", "பீலி" ஆகிய சொற்கள் வரும் அனைத்து அடிகளையும் திணை வாரியாக அடைவுபடுத்தி, முருகனோடு மயில் இணையும் தொடக்கப் புள்ளியைத் துல்லியமாக நிறுவுதல்.
3. **களப்பணி:** கொங்கு மண்டலம் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் இன்றும் பஞ்சபட்சி பார்க்கும் சோதிடர்களிடமும், முருகன் கோயில் அர்ச்சகர்களிடமும் நேர்காணல் நடத்தி, நாட்டார் மட்டத்தில் இரு மரபுகளும் கலக்கின்றனவா என்பதை ஆவணப்படுத்துதல்.
4. **சித்தர் இலக்கிய ஆய்வு:** போகர், அகத்தியர் பெயரிலான நூல்களில் முருக வழிபாடும் பஞ்சபட்சியும் ஒருங்கே இடம்பெறுகின்றனவா என ஆராய்தல்.

மயில் ஒரு பறவைதான்; ஆனால் அதை எந்தக் கண்ணால் பார்க்கிறோம் என்பதைப் பொறுத்து அது காலமாகவும், கவிதையாகவும், கடவுளின் அருளாகவும் மாறுகிறது. இம்மூன்று பார்வைகளையும் கலக்காமல், அவற்றின் தனித்தன்மையோடு புரிந்துகொள்வதே தமிழ்ப் பண்பாட்டை ஆழமாக அறியும் வழி.

முதன்மை நூல்கள்

1. தொல்காப்பியம் — பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல் (நச்சினார்க்கினியர் உரை).
2. புறநானூறு — பாடல் 141 (பரணர்).
3. சிறுபாணாற்றுப்படை — நல்லூர் நத்தத்தனார், அடிகள் 84–87.
4. திருமுருகாற்றுப்படை — நக்கீரர்.
5. பரிபாடல் — முருகன் பாடல்கள்.
6. திருக்குறள் — குறள் 475, 1081.
7. கந்தபுராணம் — கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார், யுத்த காண்டம்.
8. அருணகிரிநாதர் — திருப்புகழ், கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் அலங்காரம், மயில் விருத்தம்.
9. பஞ்ச பக்ஷி சாத்திரம் — ஓலைச்சுவடி, 19-ஆம் நூற்றாண்டு, புதுச்சேரி பிரெஞ்சு நிறுவனத் தொகுப்பு.
10. Śivarāma Pati (ed.), *Pañca-pakṣi-praśna*, 1906.

பரிந்துரைக்கப்படும் மேற்கோள் நூல்கள்

1. Zvelebil, Kamil V. *Tamil Traditions on Subrahmanya-Murugan*. Madras: Institute of Asian Studies, 1991.
2. Clothey, Fred W. *The Many Faces of Murukan: The History and Meaning of a South Indian God*. The Hague: Mouton, 1978.
3. வையாபுரிப் பிள்ளை, எஸ். *சங்க இலக்கியம்* (பாட்டும் தொகையும்), சென்னை.

References

தொல்காப்பியம் — பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல் (நச்சினார்க்கினியர் உரை).

புறநானூறு — பாடல் 141 (பரணர்).

சிறுபாணாற்றுப்படை — நல்லூர் நத்தத்தனார், அடிகள் 84–87.

திருமுருகாற்றுப்படை — நக்கீரர்.

பரிபாடல் — முருகன் பாடல்கள்.

திருக்குறள் — குறள் 475, 1081.

கந்தபுராணம் — கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார், யுத்த காண்டம்.

அருணகிரிநாதர் — திருப்புகழ், கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் அலங்காரம், மயில் விருத்தம்.

பஞ்ச பக்ஷி சாத்திரம் — ஓலைச்சுவடி, 19-ஆம் நூற்றாண்டு, புதுச்சேரி பிரெஞ்சு நிறுவனத் தொகுப்பு.

Śivarāma Pati (ed.), Pañca-pakṣi-praśna, 1906.

Zvelebil, Kamil V. Tamil Traditions on Subrahmanya-Murugan. Madras: Institute of Asian Studies, 1991.

Clothey, Fred W. The Many Faces of Murukan: The History and Meaning of a South Indian God. The Hague: Mouton, 1978.

வையாபுரிப் பிள்ளை, எஸ். சங்க இலக்கியம் (பாட்டும் தொகையும்), சென்னை.